

Ενότητα 2

Κατοικία Κατοικία Κατοικία Κατοικία

Το σπίτι μου

Θέλω να χτίσω ένα σπιτάκι
στη μοναξιά και στη σιωπή,
γύρω μια πράσινη ραχούλα...
Δε θα το χτίσω εκεί.

Ξέρω στη χώρα τη μεγάλη
τον πλούσιο δρόμο τον πλατύ
με τα παλιάτα και τους κήπους.
Δε θα το χτίσω εκεί.

Ξέρω το πρόσχαρο ακρογιάλι
όλο το κύμα το φιλεί,
κρινόσπαρτ' είναι η αμμουδιά του.
Δε θα το χτίσω εκεί.

Ατέλειωτη τραβά μια στράτα,
σκίζει μια χέρσα* απλοχωριά,
σκληρά τη δέρνει τ' αγριοκαίρι
και ο λίβας* τη χτυπά,

Μια στράτα χιλιοπατημένη
τον καθαλήρη νησικό,
τον πεζοδρόμο διψασμένο
θάφτει στον κουρνιαχτό*.

Εκεί το σπίτι μου θα χτίσω
με μια βρυσούλα στην αυλή·
πάντα η γωνιά του θα καπνίζει
κι η θύρα του ανοιχτή.

Κωστής Παλαμάς

* χέρσος: αυτός που δεν έχει καλλιεργηθεί ή δεν μπορεί να καλλιεργηθεί, ο άγονος

* λίβας: ο θερμός νοτιοδυτικός άνεμος που πνέει από τη Λιβύη

* κουρνιαχτός: σύννεφο σκόνης που σηκώνεται με την κίνηση (ανθρώπων, ζώων, οχημάτων) ή με τον αέρα